

тія нѣща: или свобода или смърть! Никой за нась не ми-
лее, и цѣла Европа даже остана хладокрѣвна на толкогоди-
нитѣ наши викове и молби; но да ли тя и сега ще бѫде се тѣй?
Не, има въ нея още хора човѣколюбиви. Европа, която са гор-
дѣе съ сѣкачи „богоурадни“ и „човѣколюбиви“ учрежденія и въ
която има сжеставени и такива общества за сжестраданіе камъ
животнитѣ, не ще ли има и такива, които да спомагатъ за ос-
вобожденіето на човѣчество? Дерзостъ, проче, рѣшителностъ
и, напрѣдъ за свобода. („Нова Бѣлгардия“)

Турска журналистика „Джерадей Хавадисъ“ като от-
дава, между другото, днешната студенина на англійския народъ
пакъ нѣ рускитѣ интриги—зашпото тѣ, казува, изваждатъ на срѣдъ
бѣлгарското възстаніе за да даватъ причина на дописниците на
лондонските вѣстници „Таймсъ“ и Дейли Неусъ.“ които може би
да сѫ подкупени, за да убѣдятъ англійската публика съ лжжливи
извѣстія—свирпва съ молистуваніе дано англійскітѣ народъ
да разбере слѣдъ малко измамата си и заради интересътъ си да
поднови пакъ почитаніето си камъ Турція.

Реченикъ вѣстникъ, като говори за условията на мирътъ, за да
не остане по долу, види са, отъ „Вакхтъ“ или отъ „Сабахъ“, при-
сичко че най-обмислено развива въпросите, казва слѣдующето:

„Види са, че Европейцитѣ сѫ забравиле онова врѣме, когато
само думата Турчинъ правеше Европеца да трепере; но нека
знаятъ тѣ, че единъ знакъ даденъ, и онуй врѣме са поврата.
Държавитѣ трѣбва да постигватъ справедливо, за да не ставатъ
причина за подиганіето на народно възвѣлнуваніе, което воен-
ната сила не може да умири.“

„Вакхтъ“ казува: Турскітѣ печатъ е родолюбивъ, понеже
иска вече да бѣ въ очите оня, които помагатъ скритомъ на въз-
станиците, а и сичките Мюсюлмане, които могатъ да носятъ
оръжие, сѫ готови да умрятъ за отечеството си.

„Вакхтъ“ пише: Основани на това, нie отхвърлихме берлинскія
меморандумъ прѣди дорѣдъ не бѣше са узнало мнѣніето на Ан-
глія, като имахме прѣдъ видъ слѣдствіята отъ него. Като си
припомняме спечеленитѣ отъ нашитѣ праотци и съ божия по-
мощь побѣди, нie мислимъ, че нѣма такава сила която да ни стои
на срѣща. Ако работата земе серіозенъ характеръ, тогазъ са под-
прѣтнича самъ Хабифътъ на Мюсюлманитѣ лично въ борбата,